

je rekel razbojniku na desnici: Še danes boš z menoj v raju.« —

»Koliko ti mene ceniš?« — Ovčar mu reče: »Jezus, naš Bog, je bil prodan za trideset srebrnikov. Vi ste pa prvi za Bogom, torej ste vredni samó devetindvajset srebrnikov.« —

»Kaj si jaz zdaj mislim?« — Ovčar mu odgovori: »Vi si mislite, da sem jaz mlinar; pa jaz nisem; jaz sem samó njegov brat.« — Cesar je ovčarja obdaril. Mlinar je potem spet srečno živel s svojim bratom doma.

[Novice 1875.]

Franjo Neubauer:

Otrokova tožba.

Sad na veji rumení,
kmalu, kmalu dozori.
A drevesce moje ni —
to boli!

Med diši — o, vem jaz zanj:
tam za hlevom poln je panj.
To bi se ga jaz najél,
ko bi smel!

Kar je lépo, kar diši,
kar je sládko — moje ni!
Kaj na svetu je hudó,
če ni to?

